

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. Quo ordine partes humanæ naturæ à Verbo assumptæ sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

Enchir. cap. 88. & lib. 12. de ciuit. cap. 19. existimet, illos reperiendos esse in corporibus beatorum post resurrectionem.

SECTIO V.

Quo ordine partes humanæ naturæ à verbo assumptæ sint.

Spectetur ordo temporis, dicendum est, nec corpus, nec animam Christi fuisse ante unionem hypostaticam cum Verbo diuino; sed omnes humanæ naturæ partes eodem temporis momento, quo esse inceperunt, simul à Verbo assumptas fuisse. Ita S. Thom. quæst. 6. a. 4. & hæc propositio de fide est, vt constat ex 6. Synodo gener. vbi act. 11. lecta est epist. Sophronij, & act. 13. approbata, in qua hæc verba habentur; *Simul quippe caro, simul Dei Verbi caro; simul caro animata rationalis, simul Dei Verbi caro animata rationalis*: & in 5. Synodo gener. apud Niceph. lib. 17. hist. cap. 28. hic canon tertius legitur; *Si quis dixerit prius formatum corpus Christi in utero sanctæ Virginis, & deinceps unitum ei Verbum esse, anathema sit.*

Hanc etiam veritatem tanquam de fide docent SS. Patres. S. Hieron. apolog. cont. Ruffinum lib. 2. S. Leo Papa epist. 11. ad Iulianum, S. Fulgent. lib. de fide ad Petrum cap. 18. & S. Damasc. lib. 3. de fide cap. 11.

Probari insuper potest hæc ratio, quia, si aliquo temporis momento partes humanitatis Christi prius concepta fuissent, ac posita in rerum natura, quam Verbo vni-erentur, sequeretur beatissimam Virginem non concepisse Deum, sed tantum hominem, qui postea futurus erat Deus, quod sapit hæresim Nestorij, & in Conc. Ephes. cap. 3. damnatum est.

Quod si spectetur ordo naturæ & rationis, docet S. Thom. quæst. 6. a. 1. & seqq. animam prius naturam fuisse Verbo unitam, quam corpus, & spiritum seu mentem, vel intellectum prius, quam animam, ipsamque animam

intellectu mediante sicut & corpus mediante animâ fuisse à Verbo assumptum. Ita S. Aug. lib. de agone Christiano cap. 18. *Immortalis veritas per spiritum animam & per animam corpus suscipiens, toto homine assumpto eum ab infirmitatibus suis liberavit* : & in 6. Synodo gener. act. 18. in edicto fidei Constantini Pogonati Imperatoris dicitur, *Verbum sibi compaginasse corpus & animam per spiritum ex sancta & immaculata Virgine, & carnem quoque mediante animâ rationali*; quod quidem edictum ab ipso Conc. & à summo Pontifice Leon. II. approbatum fuit, vt patet ex ipsius Leonis epist. ad dictam Synodum.

SECTIO VI.

An Christus aliquos defectus corporis assumpserit.

Observandum est, corporales defectus in duplici esse differentia, alij enim communes sunt omnibus hominibus, & totam naturam consequuntur, vt sunt mors, fames, sitis, dolor, &c. alij vero ex causis quibusdam particularibus proueniunt, suntque tantum in aliquibus hominibus, vt sunt lepra, febris, & alia id genus. Hâc distinctione suppositâ

Dicendum 1. Filium Dei assumendo corpus humanum, simul etiam assumpsisse omnes illos defectus, qui sunt communes toti naturæ humanæ; atque ita assumpsisse corpus passibile, & obnoxium fami, siti, æstui, frigori, dolori, morti, & similibus, atque re ipsa hæc omnia perpeffum fuisse.

Huic veritati, quæ de fide est, oppositus fuit olim error Seuerianorum, qui (vt refert Niceph. lib. 18. cap. 29.) asserabant, corpus Christi non fuisse, verè & propriè passibile, & cum sensu doloris vulnerabile; quem errorem secuti sunt Armenij quidam, vt refert Euthymius in sua Panoplia parte 2. tit. 10.

Refellitur hic error, & veritas fidei nostræ probatur 1.

M 4

ex scri-